ЗВОН

Беларуская штодзенная палітычна-літэратурная часопісь.
Рукапісы павінны быць напісаны чытэльна. Аплата прынятых рукапісау залежыць ад рэдакцыі. Рукапісы назад не выдаюцца.
Адрэс рэдакцыі і адміністрацыі: м. Менск, Юбілейны дом.
Цана нумару 1 марка.

ГОД ВЫДАНЬНЯ I.

РЭДАКЦЫЯ адчынена штодня ад 9—12 гадз. і ад 5—7 гадз.

Цана абвестак:
за 1 радок за тэкстам . 2 м.
шукаючым працы, за абвестку . . . . 2 м.

№ 18. Менск, Пятніца 3 кастрычніка 1919 г. № 18

Мая навука.

Мне мудрасьці кніжнай не дау Бог пазнаці,
Мой бацька ня мог даць раскошау такіх:
Научыуся я слоу беларускіх ад маці
І дум беларускіх бяз школы і кніг.
Ад самай красы маіх дзен невяселых
Настаунікам быу беларускі абшар;
Усходы палеткау і гоманы у селах
Навуку сваю мне прыносілі у дар.
Душу акрылялі прыгожасьці сьвету,
Па гонях пад небам лунала яна,
Купалася у сонцы вяселкай расьпетай,
Сама, як вяселка, як казка-вясна.
І пьяная чарамі, пьяная песьняй,
Як сон заварожаны райскіх мясьцін,
Шаптала мне дзівы цьвітучых прадвесьняу
І песьняй лілася з паходам часін.
Бурлівая рэчка і млын гутарлівы
Адмерным разгоністым плюскатам вод
Складалі мне рытму мастацкіе зьвівы,
Парадкавалі складау раскоцісты ход.
Цяністые бітага шляху прысады
І, у вырай лятучые, гусяу шнуры
Гармонію уводзілі у песельным складу,
Сачылі нязгоднай зваротак ігры.
Зяленае поле рунеючым збожам,
Цьвітучая у сонечны цьвет сенажаць
Мне песьню квяцілі узорам прыгожым,
Вучылі, як словы у вянок завіваць.
Ад шопату сьпелых пшанічных калосьсяу,
Ад тэлесту лісьцяу узьмежных ігруш
Музычнае водгульле у песьню лілося,
Зьлівалося з жальбамі скрыўджаных душ.
Шум бору адвечнага казкавым сказам
Нашэптывау сумную повесьць жыцьця
І песьню у шум-гоман захоплівау разам,
Заснуушые думы будзіу з небыцьця.
А сонцо, скрозь сеючы іскры па сьвеце,
Мне песьню іскрыло нябесным сьвятлом,
А вецер, што у полі рве дзерны і сеці,
Дау волю і крыльля лунаці арлом.
Каса і сякера і цэп малацьбітны
Магутную волатау сілу далі;
Марозы і сьпекі далі гарт нязбытны
Мне песьню як звон, як пярун адлілі.
Так іншай ня знаушы навукі і школы,
У пацемках шукау і знайшоу божы дар:
Цяпер маімі скарбамі думы-саколы,
Цяпер беларускай я песьні уладар!

Янка Купала.